

Dosarul nr. 3ra-879/18

Instanța de fond: Judecătoria Chișinău, sediul Centru – A. Catană

Instanța de apel: CA Chișinău – I. Cotruță, L. Pruteanu, M. Guzun

ÎNCHEIERE

04 iulie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Svetlana Filincova
Dumitru Visternicean
Maria Ghervas

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Ivan Ivanov,
în cauza civilă la acțiunea lui Ivan Ivanov împotriva Inspectoratului General
al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne cu privire la încasarea restanțelor
salariale, repararea prejudiciului moral,
împotriva deciziei din data de 28 noiembrie 2017 a Curții de Apel Chișinău,
prin care s-a menținut hotărârea din data de 08 iunie 2017 a Judecătoriei Chișinău,
sediul Centru,

constată:

La 28 decembrie 2012 Ivan Ivanov a depus cerere de chemare în judecată
împotriva Inspectoratului General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne (în
continuare IGP al MAI), prin care a solicitat încasarea restanței salariale pentru
munca prestată în zilele de repaus și de sărbătoare nelucrătoare pe perioada 2014-
2015, în mărime de 35 518, 45 lei și repararea prejudiciului moral în mărime de
100 000 lei. (f.d. 4-13)

În motivarea acțiunii a indicat că în baza contractului individual de muncă nr.
5246 din 05 martie 2013 a fost angajat în cadrul Inspectoratului de Poliție Ceadâr –
Lunga în funcție de ofițer superior de investigații Biroul crime grave, pe o perioadă
nedeterminată, fiind întocmit carnetul de muncă AB 0066035.

Ivan Ivanov a menționat că potrivit contractului individual de muncă
angajatorul s-a obligat să-i achite angajatului salariul integral conform prevederilor
Codului Muncii. Astfel, salariul se achită de către angajator pentru 40 ore de
activitate pe parcursul săptămânii, conform clauzelor legale.

În legătură cu faptul că în perioada 2014-2015 Ivan Ivanov a prestat muncă în
zilele de repaus și de sărbătoare nelucrătoare, se consideră îndreptățit de a solicita
plata remunerației pentru munca prestată.

Prin răspunsul Inspectoratului de Poliție Ceadâr-Lunga nr. 7439 din data de
04 septembrie 2016, reclamantul a fost informat că activitatea serviciului grupului
operativ se desfășoară în 24 ore pe zi/noapte, iar angajații sunt obligați să se afle
permanent în incinta inspectoratului, în afara chemărilor de serviciu al grupei
operative.

De asemenea, a fost informat că în anul 2014 a executat de 48 ori serviciul în zi/noapte, dintre care 31 au fost în zilele lucrătoare, iar 17 în zilele de odihnă, în anul 2015 a executat de 46 ori serviciul în zi/noapte, dintre care 30 au fost în zilele lucrătoare, iar 16 în zilele de odihnă, în 2016 a executat un singur schimb în zi/noapte în zilele lucrătoare.

Prin răspunsul IGP al MAI nr. 34/5-I-142/16 din 29 noiembrie 2016 Ivan Ivanov a fost informat că potrivit legislației muncii dispunerea îndeplinirii muncii suplimentare se realizează obligatoriu prin dispoziția/ordinul conducătorului, care urmează a fi adusă la cunoștința angajatului contra semnătură și nu poate depăși 120 ore pe an, cu indicarea orelor suplimentare în tabelul de pontaj. În legătură cu necesitatea îndeplinirii orelor suplimentare în zilele de sărbătoare pentru colaboratorii MAI a fost emis ordinul nr. 343 din 11 octombrie 2012, potrivit căruia evidența orelor suplimentare în zilele de sărbătoare și zilele libere se efectuează cu acordul persoanei de către conducătorul nemijlocit, cu mențiunile de rigoare în registrul de evidență cu efectuarea plăților corespunzătoare.

Totodată, prin răspunsul IGP al MAI a fost informat că în privința acestuia nu a fost emis nici un ordin cu privire la necesitatea îndeplinirii orelor suplimentare în zilele de sărbătoare și nici nu au fost indicate în tabelul de pontaj.

În opinia lui Ivan Ivanov acesta a prestat muncă în zilele de repaus și de sărbătoare nelucrătoare în perioada 2014-2015, ori graficul serviciului prestat a fost aprobat de către angajator și constituie un ordin, care a fost executat de către acesta. Consideră că graficul de serviciu confirmă activitatea lui în zilele de repaus și de sărbătoare nelucrătoare.

Prin hotărârea Judecătoria Chișinău, sediul Centru din data de 08 iunie 2017 s-a respins ca fiind neîntemeiată cererea de chemare în judecată înaintată de către Ivan Ivanov. (f.d. 75, 79-85)

Curtea de Apel Chișinău prin decizia din data de 28 noiembrie 2017 a respins apelul declarat de către Ivan Ivanov, a menținut hotărârea Judecătoria Chișinău, sediul Centru din data de 08 iunie 2017. (f.d. 106, 107-115)

Împotriva deciziei instanței de apel, Ivan Ivanov a depus recurs, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărâri privind admiterea acțiunii. (f.d. 118)

În motivarea recursului Ivan Ivanov a indicat că decizia contestată este neîntemeiată și care urmează a fi casată. Instanța de apel la examinarea cauzei nu a luat în considerație probele prezentate în susținerea acțiunii, ori prin prisma legislației muncii graficul de stabilire a orelor de muncă, aprobat de către angajator, constituie un ordin.

La data de 13 iunie 2018 IGP al MAI a depus referință la cererea de recurs înaintată de către Ivan Ivanov, prin care a solicitat declararea recursului ca fiind inadmisibil, ori recurentul în susținerea recursului a indicat dezacordul cu deciziile adoptate, fapt ce nu constituie temei de declararea a recursului.

În conformitate cu art. 434, alin. (1) al Codului de procedură civilă recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la data de 28 noiembrie 2018, date privind recepționarea acesteia de către recurent la materialele dosarului lipsesc.

Astfel, recursul declarat la 26 aprilie 2018, se consideră a fi depus în termen.

Examinând temeiurile de admisibilitate a recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia, că recursul declarat de către Ivan Ivanov este inadmisibil din următoarele considerente.

Verificând motivele de casare, invocate în recurs, completul Colegiului atestă, că recurentul indică argumente ce țin de dezacordul cu felul în care instanțele de judecată au apreciat înscrisurile probatorii și au constatat circumstanțele cauzei. Nu pot fi reținute ca temei de admisibilitate aceste argumente, deoarece țin de reaprecierea probelor, fapt inadmisibil în recurs.

Conform regulilor din Secțiunea a 2-a din Capitolul XXXVIII al Codului de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Recursul exercitat conform secțiunii a 2 - a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procesual, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Astfel, completul Colegiului constată, că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de casare a deciziei recurate, or, acesta nu se încadrează în cele expres stabilite la art. 432, alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

În conformitate cu prevederilor art. 432, alin. (1) al Codului de procedură civilă părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procesual.

Aliniatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433, lit. a) al Codului de procedură civilă cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432, alin. (2), (3) și (4).

Totodată, potrivit jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, pe când în recursul declarat de către Ivan Ivanov asemenea aspecte nu se regăsesc.

În speță, completul Colegiului menționează, că recursul în cauză conține obiecții de fapt și de drept, care deja au fost studiate și verificate de către instanțele de judecată, primind o apreciere corespunzătoare.

În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurentului la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei în apel, în modul în care este garantat de art. 6 § 1 al Convenției.

Drept urmare, se reține că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de admisibilitate a recursului, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normei de drept material sau a normei de drept procesual, așa

cum formal invocă recurentul și, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Din considerentele menționate instanța de recurs ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Ivan Ivanov inadmisibil.

Conform celor expuse, în temeiul art. 431, alin. (1) și (2), art. 433, lit. a), 440, alin. (1) și (1¹) al Codului de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție dispune:

Recursul, declarat de către Ivan Ivanov, se consideră inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Svetlana Filincova

judecătorii

Dumitru Visternicean

Maria Ghervas